

Dit is een vertaling van het artikel *Psychedelic Research Has a Racist Past*, verschenen op <https://www.madinamerica.com/2021/08/psychedelic-research-racist-past/>¹

Racistisch verleden van psychedelisch onderzoek

Door [Madison Natarajan](#),
12 augustus 2021

Een recent artikel, gepubliceerd in het *Journal of Medical Ethics*, geeft een overzicht van de geschiedenis van psychedelisch onderzoek in de VS, waarbij wordt gewezen op het belang van het begrijpen van onderzoeksmisbruik binnen hun historische context. De auteurs, onder leiding van Dana Strauss van de Universiteit van Ottawa, werpen licht op de invloed van door de overheid gesponsord onderzoek waarbij menselijke experimenten met LSD zijn uitgevoerd op burgers, gevangenen en patiënten, en op de buitensporige schadelijke uitbuiting van deze kwetsbare bevolkingsgroepen. Door een literatuuronderzoek te doen naar eerste-golf psychedelisch onderzoek in de VS (1950-1980), stellen de auteurs onderzoek naar misstanden in het verleden aan de hand van moderne ethische normen. Ze stellen:

“Hoewel pogingen om het ‘klinische’ uit de [huidige] klinische onderzoeken te verwijderen, kunnen helpen om deelname van POC (Persons of color,- niet blanken) aan te moedigen, kan dit de sterke culturele herinnering aan onderzoeksmisbruik dat door blanke, westerse onderzoekers tegen hen is begaan, niet uitwissen. Deze erfenis heeft geleid tot een diep cultureel wantrouwen jegens westers onderzoek en stigmatisering van onderzoeksdeelname binnen gekleurde gemeenschappen. Gezien het gebrek aan diversiteit van onderzoeksdeelnemers in recente klinische proeven met psychedelica, is het duidelijk dat er aanvullende overwegingen moeten worden gemaakt voor niet-blanke deelnemers.”

De term 'psychedelica' werd voor het eerst bedacht in een westerse context in 1957 door een Britse psychiater om het geestverruimende vermogen van een stof vast te leggen. Psychedelische stoffen worden echter al duizenden jaren wereldwijd gebruikt in [inheemse rituelen, ceremonies en andere genezingspraktijken](#).

Psychedelica in het Westen zijn sindsdien wetenschappelijk ingedeeld in twee hoofdcategorieën: indolamines, die voornamelijk werken op serotoninereceptoren (bijv. LSD, DMT, psilocybine), en fenyalkylamines, die werken als calciumantagonisten (bijv. MDMA, mescaline). Lyserginezuurdiethylamide (LSD) werd voor het eerst goedgekeurd door de Federal Food, Drug, and Cosmetic Act en werd in de 20e eeuw naar de VS gebracht voor verder testen, wat leidde tot de eerste golf van psychedelisch onderzoek. Psychedelica

---

¹ Deze tekst is door www.ncrm.nl vertaald en op de website geplaatst omdat de interesse voor psychedelica t.b.v. behandeling van psychische stoornissen toeneemt. Dit betekent niet dat wij het met de complete tekst eens zijn. Wij beschouwen psychofarmaca als zenuwigif. Zie o.a. <https://www.ncrm.nl/overig-nieuws/ernstige-waarschuwing-voor-je-in-zee-gaat-met-een-psychiater/> en de daarin genoemde links.

werden onderzocht bij de [behandeling van veel psychische stoornissen](#) zoals angst, depressie, schizofrenie en stoornissen in het gebruik van middelen, evenals voor de behandeling van psychologische en fysieke symptomen van terminale kankerpatiënten.

De krachtige impact van psychedelica en hun geestverruimende vermogens begon over te gaan in meer recreatief gebruik binnen de populaire cultuur. Uiteindelijk werd dit recreatieve gebruik geassocieerd met de 'tegenculturbeweging' van de jaren zestig. Deze beweging naar de populaire cultuur had een grote invloed op psychedelisch onderzoek, wat uiteindelijk een moeilijke omgeving voor onderzoekers creëerde. Uiteindelijk markeerde de Controlled Substances Act van 1970 psychedelica als een Schedule 1-substantie², waardoor het merendeel van de psychedelische onderzoeken op mensen werd stopgezet tot de heropleving in de jaren negentig.

Tijdens deze cruciale jaren van onderzoek naar psychedelica, en de daaropvolgende criminalisering van het gebruik ervan, is sindsdien echter bekend geworden dat er in die tijd door de overheid gesponsord onderzoek met LSD plaatsvond. In 1953 was een programma van de Central Intelligence Agency (CIA) opgericht, [MKUltra](#) genaamd³, dat experimenteerde met het gebruik van LSD als een 'waarheidsserum' voor ondervraging en mindcontrol-tactieken na angst voor biochemische oorlogsvoering tijdens de Koude Oorlog. Bij de technieken van dit project werd gebruik gemaakt van flagrant onethische praktijken, waaronder het zonder toestemming doseren van LSD en andere chemicaliën, hypnose, sensorische deprivatie, verbaal en seksueel misbruik en zelfs marteling.

Van belang is het feit dat MKUltra in schril contrast stond met en kwam na de ontwikkeling van de Code van Neurenberg van 1947. De [Code van Neurenberg](#) was een reeks ethische richtlijnen voor onderzoek dat volgde op de verschrikkingen van menselijke experimenten die tijdens de Holocaust werden uitgevoerd. De auteurs schrijven:

"Het feit dat deze code werd uitgevaardigd en goedgekeurd door de VS ten tijde van de LSD-experimenten, betekent een duidelijke minachting voor ethische praktijken door de onderzoekers en hun instellingen."

In een poging om de mate van uitbuiting van kwetsbare bevolkingsgroepen binnen psychedelisch onderzoek bloot te leggen, voerden de auteurs een literatuuronderzoek uit van eerste golf psychedelisch onderzoek in de VS van 1950-1980. Met in totaal 48 onderzoeksartikelen beoordeelden de auteurs wervingsstrategieën, methodologieën (inclusief dosering, duur en frequentie van medicijntoediening) en veiligheidsmechanismen.

Door thematische analyse leverden de resultaten een focus op opgesloten populaties, het gebruik van ongepaste beïnvloeding, problematische dosering, twijfelachtige wetenschappelijke waarde en een algemeen gebrek aan inspanning om een comfortabele omgeving te creëren, zoals decor en setting.

De deelnemers werden voornamelijk gerekruteerd uit gevangenen (50%) of ziekenhuizen, veel van hen patiënten met psychotische stoornissen (15%). Mensen van kleur waren oververtegenwoordigd in al deze instellingen, evenals in deze onderzoeken, en van degenen die rapporteerden over ras, waren bijna alle deelnemers van kleur zwart/Afro-Amerikanen. De primaire rekruteringsites voor gevangenen waren afkomstig van Addiction Research Centres (ARC) in het zuidoosten, gebouwd door de CIA om de effectiviteit van LSD voor 'mind control'-doeleinden te onderzoeken.

Een gemeenschappelijk thema was de mishandeling van gedetineerden en in de onderzoeken werd vaak gebruik gemaakt van frequente en langdurige doseringen, evenals technieken van ongepaste

---

² In Nederland: Opiumwet, lijst 1.

³ Zie ook het uitgebreide artikel op de Engelstalige Wikipedia https://en.wikipedia.org/wiki/Project_MKUltra

beïnvloeding, zonder enig *informed consent* (geïnformeerde toestemming door de ontvanger aan wie de chemicaliën worden toegediend). De analyse onthulde ook ongelijksoortige behandeling van zwarte individuen, waarbij sommige onderzoeken gebruik maakten van verschillende martelbehandelingen op basis van ras. In één onderzoek kregen blanke deelnemers 8 dagen LSD-toediening, terwijl zwarte deelnemers tot 85 dagen chronische toediening doorstonden. Verder was er een scala aan on gepaste beïnvloeding, waaronder deelnemers die te horen kregen dat ze in tijd van hun straf zouden worden betaald, of illegale drugs zoals heroïne zouden krijgen.

Een ander thema was problematische dosering, ook bij patiënten met de diagnose schizofrenie en andere psychotische stoornissen. In één onderzoek werden vier patiënten met de diagnose schizofrenie gerapporteerd die gedurende twee weken dagelijks een verhoging van 100 microgram LSD kregen en op de vijfde dag doses van meer dan 500 microgram. Voor de context schrijven de auteurs:

“In recent onderzoek met LSD is de maximale dosis over het algemeen 200 microgram, gezien de hoge intensiteit van subjectieve effecten bij dit dosisbereik en een grotere kans op bijwerkingen bij overschrijding. Bovendien kan het geven van hoge doses psychedelica op opeenvolgende dagen mentaal destabiliserend zijn, vooral voor patiënten met schizofrenie.”

Over het algemeen misten veel van de onderzoeken wetenschappelijke waarde en waren ze gebaseerd op uitbuiting, gebrek aan respect en ontmenselijking. In de studie hierboven met patiënten met de diagnose schizofrenie, rapporteerden de onderzoekers over vier vrouwen 'toiletgewoonten', 'erotiek', hoe vaak ze 'zichzelf bevuilden', of ze 'uitwerpselen smeerden' en hoe vaak patiënten 'masturberen of praatten' over seks.' Een andere studie documenteerde het bijzonder gruwelijke misbruik van een Afro-Amerikaanse deelnemer, waarbij ze hem 'als een dier' behandelden, hem in bedwang hielden tijdens LSD-doseringen en hem ook testten met de hoogste doses en combinaties van medicijnen in vergelijking met andere niet- POC-patiënten.

Ten slotte waren er geen aanwijzingen dat studies van vóór de jaren zeventig enige moeite deden om een comfortabele omgeving te creëren voor kwetsbare deelnemers, ook wel 'set and setting' genoemd. Het belang van set en setting in psychedelische ervaringen is al eeuwen bekend binnen inheemse culturen die psychedelische genezingen beoefenen. Het belang hiervan was in het Westen toegenomen, in het besef dat omgevings- en relatiefactoren essentieel zijn bij het vormgeven van de psychedelische ervaring, maar onderzoekers deden geen poging om een omgeving van veiligheid of vrede te scheppen voor de deelnemers aan deze onderzoeken. Dit was met name schadelijk voor POC, aangezien studies hebben aangetoond dat ras is geïdentificeerd als een belangrijke factor die bijdraagt aan de set en setting, aangezien psychedelische ervaringen worden begrepen door culturele kennissystemen die variëren op basis van ras. [Een recent artikel](#) beschreef de manieren waarop ervaringen met discriminatie en rassenrelaties belangrijke aspecten zijn om te overwegen in set en setting, aangezien psychedelische ervaringen, uitkomsten en interpretaties worden beïnvloed door ras.

Concluderend gebruikte meer dan driekwart (77%) van de geselecteerde onderzoeken onderzoeksmethodologieën die tegenwoordig als een hoog risico en onaanvaardbaar worden beschouwd. De auteurs benadrukken het belang van het begrijpen van onderzoeksmisbruiken zoals deze binnen hun historische context, door te schrijven:

“Om te begrijpen hoe deze onrechtvaardigheden in het onderzoek hebben kunnen plaatsvinden, moeten de onderzoeken in hun historische context worden geplaatst. De eerste golf van psychedelisch onderzoek die voor dit onderzoek werd beoordeeld, vond plaats op hetzelfde moment als de

burgerrechtenbeweging in de VS. De blanke meerderheid in het Zuiden (waar de meeste van deze studies plaatsvonden) was tegen gelijke rechten voor POC en het niveau van raciale spanningen en terreur was hoog.”

Deze historische context laat verder zien hoe onethische en uitbuitende menselijke experimenten met POC (*persons of colour, niet-blanken – vert.*) en andere kwetsbare groepen werden geaccepteerd binnen de onderzoeksgemeenschap en de reguliere samenleving als geheel. Dit heeft tegenwoordig implicaties met betrekking tot het belang om rekening te houden met de huidige context van rassenrelaties waarin psychedelisch onderzoek wordt uitgevoerd, en met name de lopende Movement for Black Lives. Gezien [het gebrek aan diversiteit in de huidige klinische onderzoeken naar psychedelisch onderzoek](#), is het duidelijk dat er aanvullende overwegingen moeten worden gemaakt voor deelnemers van kleur om zich niet alleen veilig te voelen om deel te nemen, maar ook om te evolueren naar cultureel inclusieve en sociaal verantwoorde praktijken binnen de psychedelische onderzoekswereld.⁴

Tot slot benadrukken de auteurs het belang van herstelbetalingen en respect voor de afstammelingen van degenen die schade hebben geleden bij de bovengenoemde uitbuitingen. Hoewel de meeste slachtoffers tegenwoordig niet meer leven, stellen de auteurs voor om contact te leggen met gekleurde gemeenschappen in centra voor verslavingszorg en, onder begeleiding van de gemeenschap, afstammelingen van de slachtoffers van deze ervaringen te interviewen om het intergenerationele trauma beter te begrijpen dat veroorzaakt is door de langdurige last die dit in gekleurde gemeenschappen heeft veroorzaakt.

****

Strauss, D., de la Salle, S., Slosower, J., & Williams, M.T. (2021). Onderzoek misstanden tegen mensen van kleur en andere kwetsbare groepen in vroeg psychedelisch onderzoek. Tijdschrift voor medische ethiek. <https://doi.org/10.1136/medethics-2021-107262>. ([Link](#))

[Madison Natarajan, MS](#)

Madison Natarajan is een psychotherapeut op masterniveau en momenteel doctoraalstudent aan de University of Massachusetts Boston. Als onderzoeker ligt haar focus op de impact van religieus trauma op de seksuele ontwikkeling van vrouwen, waarbij ze specifiek de subcultuur van de evangelische zuiverheidsbeweging beoordeelt. Madison heeft een familiegeschiedenis die verweven is met psychiatrische zorg, variërend van familieleden die in een instelling waren opgenomen tot mensen die psychiatrie beoefenden, zowel in de VS als in India. Madison probeert de huidige structuur van de psychiatrische zorg in het Westen uit te dagen en eerlijke en versterkende informatie te verspreiden onder de gemeenschap in het algemeen.

---

⁴ Wij plaatsen hier een vertaling van de oorspronkelijke tekst, het is niet per sé onze mening. Ons standpunt is dat het onzinnig is om dit soort experimenten te doen. Het is een krachtig bewijs van onvermogen voor de betreffende wetenschap(en).